

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 maj 1889.
— — — — — Andra Kammaren den 16 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående regleringen af
utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel.*

(Statsutskottets utlåtanden n:is 10 och 59 samt memorial n:o 44.)

Till Konungen.

I afseende å regleringen af utgifterna under riksstatens *nionde* hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna, får Riksdagen för Eders Kongl. Maj:t anmäla följande beslut.

Pensionsstaten.

Civilstatens pensionskassa.

I:o. Beträffande denna anslagstitel har Eders Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring, men uti en inom Riksdagen väckt motion har yrkats, att Riksdagen måtte besluta, att statsbidragen till civilstatens pensionsinrättning, utgörande tillhopa 119,271 kronor, måtte i sin helhet eller till de delar, som kunde indragas, statsverket besparas och således icke under år 1890 tillfalla nämnda pensionsinrättning.

Till stöd för bemälda framställning har till en början erinrats, att uti innevarande års riksstat uppförts bidrag från statsverket till civilstatens pensionskassa med 112,286 kronor, nemligen:

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 11 Häft.

åt pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän ...	37,500	kronor,
dito för deras enkor och omyndiga barn	45,000	„
ersättning för mistade löneinhållningar	2,246	„
dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar	6,540	„
för pensionering af kommissionslandtmätare jemte enkor och barn	7,200	„
för dito af tjenstemän och betjente vid skogsstaten och skogsskolorna	9,000	„
för dito af föreståndare, lärare och betjente vid tekniska högskolan	3,500	„
för dito af vissa embets- och tjenstemän samt betjente vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen	1,300	„
	Summa 112,286 kronor.	

Dessutom vore i 1887 års inkomststat för pensionskassan upptaget, under namn af vakans- och liggetidsbesparingar utaf civila embeten och tjänster, ett belopp af 6,985 kronor.

Civilstatens pensionskassas tillgångar hade emellertid år efter år så högst betydligt ökats, att samtliga inrättningens fonder och kassor vid 1887 års slut uppginge till en summa af 11,104,597 kronor 35 öre. Vid sagda års början utgjorde behållningen 10,778,070 kronor 24 öre, hvadan en ökning af 326,527 kronor 11 öre under året uppkommit. Jemförde man kassans ställning under de tio sista åren, så visades, då tillgångarne vore vid 1877 års slut 7,372,252 kronor 86 öre och vid 1887 års slut 11,104,597 kronor 35 öre, att en ökning uppstått af 3,732,344 kronor 49 öre; och såge man vidare på ställningen för de senare trettio åren, så uppkomme en tillökning af 8,093,048 kronor 83 öre.

Den årliga ökningen af kassans tillgångar hade under lång följd af år varit omkring 300,000 kronor, men ofta derutöfver, och detta oaktadt inrättningen under senare tider betydligt hårdare anlåtats. Sålunda hade till följd af 1877 års reglering pensionsbeloppen för så väl tjenstemän och betjente som deras enkor och barn blifvit förhöjda med minst 50 procent, liksom åtskilliga delegare uppflyttats till högre pensionsklass.

Ifrågavarande inrättning hade, utom allmänna enke- och pupillfonden, en kapital- och liförsäkringsanstalt samt en s. k. enskild enke- och pupillfond, till hvilken senare den årligen lemnade stora bidrag och hvilka bidrag år efter år ökats, så att, då det år 1878 utgjorde 68,970 kronor 52 öre, detsamma år 1887 utgått med icke mindre än 179,068 kronor 80 öre. Tjenstemannafonden hade icke allenast tält

vid detta, utan derjemte burit hela den stora förvaltningskostnaden för samtliga kassor, hvilken kostnad under år 1887 uppgått till det betydliga beloppet af 70,334 kronor 78 öre, hvarförutom fonden lemnat det stora öfverskottet.

Nu gällande reglementen för civilstatens pensionsinrättning och civilstatens enke- och pupillkassa äro af Eders Kongl. Maj:t utfärdade den 28 september 1883.

Civilstatens pensionsinrättning, som tillkommit på grund af Riksens Ständers skrifvelse den 2 september 1823, har allt sedan dess åtnjutit årligt bidrag af statsverket. För innevarande år utgår detta bidrag med 119,271 kronor 50 öre, hvaraf dock endast 112,286 kronor äro i riksstaten uppförda samt återstoden 6,985 kronor 50 öre utgöres af ersättningen för den pensionsinrättningen tillförene anslagna inkomst af vakans- och liggetidsbesparingar utaf civila embeten och tjänster. Redan i berörda skrifvelse förklarade emellertid Riksens Ständer att i den mån kassan vunne förkofran, så att den med mindre bidrag kunde bestå, statens tillskott skulle upphöra förr än delegarnes.

Då, såsom ofvan visats, pensionsinrättningens tillgångar tillvuxit under åren 1877—1887 med 3,732,344 kronor 49 öre och under åren 1857—1887 med 8,093,048 kronor 83 öre eller på de sista trettio åren mer än tredubblats, har Riksdagen ansett, att den tidpunkt nu torde vara inne, då tillses bör, huruvida statens bidrag till pensionsinrättningen längre kan anses för densamma behöfligt.

Af civilstatens pensionsinrättning förvaltas, utom åtskilliga för särskilda ändamål donerade smärre fonder, allmänna enke- och pupillfonden, tjänstemannafonden och enskilda enke- och pupillfonden. Allmänna enke- och pupillfondens tillgångar utgöras af det årliga statsanslag af 45,000 kronor, hvarmed åtföljer förbindelse för fonden att i afseende å civile embets- och tjänstemäns enkor och barn uppfylla den pensioneringsskyldighet, som, enligt kongl. kungörelsen den 29 juni 1798, förut ålegat statsverket. Pensioner från denna fond utgå utan hänsyn till om mannen eller fadern varit delegare i civilstatens pensionsinrättning. Fonden användes således icke af pensionsinrättningen för dess ändamål, utan endast disponeras af densamma i enlighet med stadgade bestämmelser. Tjänstemannafonden, som vid 1887 års slut uppgick till 9,254,289 kronor 62 öre, har till uppgift att bereda pension åt de tjensteinnehafvare, som i pensionsinrättningen vunnit delak-

tighet. Till densamma bidraga dels delegarne med 2 procent af den pension, som tillkommer dem från pensionsinrättningen och som vanligen uppgår till hälften af den pension, de åtnjuta från allmänna indragningsstaten, dels ock staten med det årliga anslaget till pensionsinrättningen efter afdrag af de 45,000 kronor, som gå till allmänna enke- och pupillfonden. Enskilda enke- och pupillfonden åter, som det åligger att bestrida pensioneringen af enkor och barn efter delegarne i civilstatens pensionsinrättning, har under en följd af år uppgått till oförändradt belopp af 282,300 kronor 48 öre. Till densamma bidraga delegarne med 5 procent af den pension, som tillkommer dem från pensionsinrättningen. Detta bidrag är emellertid icke tillräckligt för den stora pensioneringen från denna fond, hvarför fonden allt sedan 1833 årligen med Eders Kongl. Maj:ts tillstånd erhållit erforderligt tillskott från tjenstemannafonden, hvilket tillskott först utgick med 20,000 rdr bco och år 1887, efter nästan ständig ökning, utgjordes af 179,068 kronor 80 öre.

Enligt Riksdagens förmenande är civilstatens pensionsinrättnings hufvudsakliga uppgift att bereda pension åt de tjensteinnehafvare, som i pensionsinrättningen vunnit delaktighet. Den största delen af dess tillgångar tillhöra ock den fond, tjenstemannafonden, som har att fylla denna uppgift. Under det pensionsinrättningsens samtliga tillgångar vid 1887 års slut utgjorde 11,104,597 kronor 35 öre, belöpte sig deraf 9,254,289 kronor 62 öre ensamt på tjenstemannafonden. Denna fond har sedan länge vunnit den tillväxt, att densamma med sina räntevinster och delegarnes bidrag kunnat, utan något statens tillskott, bestrida fonden åliggande pensionering, hvilket tydligen framgår af det förhållande att fonden årligen lemnat icke blott bidrag till enskilda enke- och pupillfonden utan äfven öfverskott, hvilka såväl det förra som det senare varit mångfaldigt större än det bidrag tjenstemannafonden från statsverket mottagit. Vid betraktande af redogörelsen för t. ex. 1887 års förvaltning finner man nemligen, att under det till tjenstemannafonden berörda år influtit i räntevinster och andra inkomster 466,644 kronor 88 öre, i delegareafgifter 72,480 kronor 75 öre och i statsbidrag 74,271 kronor 50 öre eller tillsammans 613,397 kronor 13 öre, fondens utgifter för pensioner under samma tid varit endast 90,975 kronor 1 öre, hvadan ett öfverskott af 522,422 kronor 12 öre uppstått, af hvilket öfverskott 70,334 kronor 78 öre användts till gäldande af pensionsinrättningsens samtliga förvaltningskostnader, 8,677 kronor. 30 öre åtgått för reparationskostnader å pensionsinrättningsens fasta egendom, 179,068 kronor 80 öre öfverlemnats till enskilda enke-

och pupillfonden, samt återstoden 258,258 kronor 68 öre tillagts tjänstemannafonden såsom besparing.

Då således från tjänstemannafonden årligen till enskilda enke- och pupillfonden lemnats ett tillskott, mer än dubbelt så stort som statens bidrag till tjänstemannafonden, är det uppenbart ej mindre, såsom ofvan framhållits, att statens bidrag icke varit för tjänstemannafondens behof erforderligt, än äfven att samma bidrag i sjelfva verket icke kommit tjänstemannafonden utan enskilda enke- och pupillfonden till godo. Men till sådant ändamål har af Riksens Ständer och af Riksdagen det år efter år anvisade anslaget näppeligen varit afsedt. Den tillökning af mer än 50 procent i pensionerna från enskilda enke- och pupillfonden, som under de senaste åren egt rum, har också åstadkommits icke så mycket med hänsyn till ökade delegareafgifter till fonden som med afseende å det bidrag, som från tjänstemannafonden varit att förvänta, hvarom jemväl civilstatens fullmäktiges senaste berättelse till Eders Kongl. Maj:t tydligen vittnar.

Ett sådant tillskjutande af betydliga belopp från tjänstemannafondens öfverskott till enskilda enke- och pupillfonden har naturligen icke varit för pensionsinrättningens hufvuduppgift främjande. Enär beloppet af hvarje pension från civilstatens pensionsinrättning för närvarande uppgår i medeltal till endast omkring hälften af beloppet utaf motsvarande pension från allmänna indragningsstaten, tjena de flesta i pensionsinrättningen delaktige tjensteinnehafvare qvar till 65 år för att afgå med pension från allmänna indragningsstaten. Men i samma mån som pensionerna från civilstatens pensionsinrättning kunnat ökas till mera likhet med pensionerna från allmänna indragningsstaten, i samma mån hade det gifvetvis för tjensteinnehafvarne varit mera begärligt att före 65 års ålder afgå med pension från civilstatens pensionsinrättning, hvaraf åter följt att flera pensioner å allmänna indragningsstaten blifvit statsverket besparade. Enligt Riksdagens åsigt hade alltså de årliga öfverskotten å tjänstemannafonden lämpligare bort användas till någon förhöjning i de från denna fond utgående pensionerna än öfverlåtits till enskilda enke- och pupillfonden. Hade pensioneringen från sistnämnda fond icke enligt gällande grunder kunnat ega rum förutan bidrag från tjänstemannafonden, hade därför antingen pensionerna bort något minskas eller delegareafgifterna till enskilda enke- och pupillfonden bort ökas.

Af hvad sålunda blifvit ådagalagdt synes det Riksdagen framgå, att civilstatens pensionsinrättning numera vunnit sådan förkofran, att den torde, utan bidrag af statsverket, åtminstone till hela det belopp, hvarmed detsamma nu utgår, fylla sin hufvudsakliga uppgift och genom

upphörande med öfverflyttningarna af öfverskott från tjänstemannafonden till enskilda enke- och pupillfonden kunna så vidare utvecklas, att, såsom afsedt varit, pensioneringen från allmänna indragningsstaten af embets- och tjänstemän samt betjente kan i någon mån förminskas.

Denna pensionering har, enligt hvad Riksdagen inhemtat, under åren 1883—1887 uppgått till följande belopp:

år 1883	.....	kronor	1,012,713: 09.
„ 1884	.....	„	1,060,284: 29.
„ 1885	.....	„	1,097,718: 26.
„ 1886	.....	„	1,183,376: 04.
„ 1887	.....	„	1,239,505: 88.

Riksdagen anser emellertid ett beslut i frågan böra föregås af en utredning till utrönande bland annat deraf, huruvida icke en lindring i statens utgifter för pensionering af civile embets- och tjänstemän samt betjente lämpligast skulle beredas genom förändring af grunderna för civilstatens pensionsinrättning.

Redan tillföre hafva vid Riksdagen framställningar gjorts i syfte att genom vidsträcktare användande af civilstatens pensionsinrättnings alltjemt växande tillgångar åstadkomma minskning i statens utgifter för pensionering af civile embets- och tjänstemän. Så t. ex. föreslogs uti en inom Första Kammaren vid 1871 års riksdag väckt motion, att Riksdagen måtte hos Eders Kongl. Maj:t göra framställning om ett sådant ordnande af det civila pensionsväsendet, att, utan statens betungande, embets- och tjänstemän, i stället för pension å allmänna indragningsstaten måtte beredas tillfälle till en motsvarande lifränta i civilstatens pensionsinrättning; att de civila stater, som icke egde delaktighet i denna pensionsinrättning, måtte vinna en sådan, samt att nämnda inrättning måtte undergå ombildning efter de i motionen anförda grunder, som Riksdagen funne för godt godkänna.

Med anledning af berörda motion aflät Riksdagen en skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t, hvori Riksdagen anförde, att enligt dess åsigt en lindring i statens utgifter för pensioneringen kunde åvägbringas derigenom, att civilstatens pensionsinrättning så ordnades, att densamma kunde öfvertaga hela bestyret med civile tjänstemäns pensionering, hvilket jemväl varit det syftemål, som med inrättningens bildande varit afsedt. Utom det oegentliga deruti, att tjänstemän pensionerades dels från allmänna indragningsstaten och dels från en särskild af statsmedel understödd pensionsfond, vore det, enligt Riksdagens mening, en miss-hushållning att, oaktadt staten åtagit sig att från allmänna indragnings-

staten pensionera embets- och tjenstemän, likväl på samma gång med statsmedel understödja en annan, till en del på delegarnes bidrag grundad fond af den beskaffenhet, att den i anseende till de derifrån utgående pensionernas otillräcklighet allt mindre och mindre för sitt afsedda ändamål anlitas. Riksdagen anhöll därför, att Eders Kongl. Maj:t täcktes tillse om och på hvad sätt civilstatens pensionsinrättning måtte kunna så ordnas, att den sattes i stånd att helt och hållet öfvertaga samtliga civile tjenstemäns pensionering, så att dylik pensionering från allmänna indragningsstaten komme att upphöra.

Uti det utlåtande, som civilstatens fullmäktige af Eders Kongl. Maj:t anbefaldes att i anledning af berörda framställning afgifva, erkände fullmäktige giltigheten af hvad Riksdagen anfört derom, att pensionsinrättningen, sådan densamma för det dåvarande vore ordnad, hvarken uppfylde hela det dermed afsedda ändamål eller kunde anses bereda staten fördelar fullt motsvarande de statsbidrag, som till inrättningen utginge, samt förmälde sig på grund deraf finna, att pensionsinrättningen icke borde undandraga sig, om det påkallades och inrättningen dertill sattes i stånd, att, på sätt Riksdagen afsett, helt och hållet öfvertaga samtliga civile tjenstemäns pensionering, hvarjemte fullmäktige för sin del medgäfv, att till underlättande af det syftemåls ernående, som Riksdagen uppställt, öfverskotten af pensionsinrättningens inkomster utöfver dess utgifter finge för framtiden användas till minskning af statsverkets utgifter för de civila tjenstemännens pensionering.

Med anledning af Riksdagens berörda skrifvelse föreslog Eders Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen vid 1873 års riksdag att, emot det samtliga de pensioner, hvilka efter ingången af nästföljande statsregleringsperiod enligt stadgade grunder skulle för civile embets- och tjenstemän, som tillika vore delegare i civilstatens pensionsinrättning, vid afsked ur statens tjenst uppföras å allmänna indragningsstaten, i stället utbetalades af nämnda pensionsinrättning, ett anslag till samma inrättning af 300,000 kronor måtte å ordinarie stat upptagas att utgå, till dess pensionsinrättningen antagligen kunde utan detta bidrag fullgöra pensioneringen till civile embets- och tjenstemän, då anslaget skulle utbytas mot ett kreditiv, hvarigenom pensionsinrättningen försäkrades att, i händelse af brist, erhålla af statsmedel hvad som erfordrades för att den måtte kunna bestrida de densamma enligt gällande föreskrifter åliggande utbetalningar utan att tillgripa samlade fonder.

Med afslag å denna Eders Kongl. Maj:ts framställning beslöt Andra Kammaren, i enlighet med statsutskottets i frågan gjorda hemställan, att anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta genom sak-

kunnige män undersöka och utreda, huruvida icke på något annat sätt pensioneringen af civile embets- och tjenstemän skulle kunna ändamålsenligt ordnas med tillgodogörande af de hos civilstatens pensionsinrättning samlade fonder eller eljest med inskränkning i de kostnader statsverket för det dåvarande finge för nämnda inrättning vidkännas. Första Kammaren afslog deremot såväl Eders Kongl. Maj:ts framställning som statsutskottets hemställan.

Af denna redogörelse för hvad vid 1871 och 1873 årens riksdagar i frågan förekommit framgår, att Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen varit ense derom, att pensioneringen af civile embets- och tjenstemän borde bättre ordnas och att detta kunde ske genom förändrade bestämmelser i fråga om civilstatens pensionsinrättning. Endast beträffande det lämpligaste sättet för uppnående af detta önskningsmål har enighet icke vunnits.

Sedan nämnda tid hafva statens utgifter för pensionering af civile embets- och tjenstemän än ytterligare förökats, och civilstatens pensionsinrättnings tillgångar än vidare tillvuxit, oaktadt en betydande del af dem, såsom Riksdagen härofvän visat, användts till för inrättningens hufvuduppgift främmande ändamål.

Den mest verkande orsaken till denna tillväxt har, som bekant, varit stadgandet i § 11 af pensionsinrättningens reglemente, af innehåll, att den, som afgår ur tjenst med åtnjutande af pension på rikets allmänna indragningsstat, ej eger rätt att af pensionsinrättningen undfå pension. Då, såsom härofvän framhållits, de fleste delegare i civilstatens pensionsinrättning, på grund af otillräckligheten af den pension de vid 55 års ålder från inrättningen kunna erhålla, tjena qvar i statens tjenst, till dess de varda berättigade till pension på allmänna indragningsstaten, blifva de pensioner, desse delegare från pensionsinrättningen skulle hafva åtnjutit, pensionsinrättningen besparade.

Genom upphäfvande af berörda stadgande i pensionsinrättningens reglemente skulle, enligt Riksdagens åsigt, en utväg öppnas att med vidsträcktare tillgodogörande af pensionsinrättningens tillgångar bereda statsverket önskvärd lindring i utgifterna för pensionering af civile embets- och tjenstemän. Denna utväg har också inom Riksdagen tillförene blifvit uppmärksammasad, i det vid 1868 års riksdag motion väcktes derom att de till pension från civilstatens pensionsinrättning berättigade embets- och tjenstemän, hvilka derefter anmälde sig till erhållande af pension från allmänna indragningsstaten, icke skulle af statsverket utbekomma större del af den dem tillkommande pension, än det belopp, hvarmed densamma öfversköte den pension, som för den pensionssökande embets- eller tjenstemannen funnes i reglementet

för civilstatens pensionsinrättning bestämd och hvilken han skulle ega att uti nämnda inrättning lyfta. Denna framställning föranledde emellertid icke någon Riksdagens åtgärd.

Såsom af ofvanstående framgår, anser Riksdagen sig icke nu kunna besluta indragning af de till civilstatens pensionsinrättning utgående statsbidrag. Deremot har Riksdagen ansett den föreliggande motionen skäligen böra föranleda en utredning af civilstatens pensionsinrättnings uppkomst, utveckling och nuvarande ställning, dervid dels torde böra tagas under öfvervägande, huruvida och i hvilken mån statens bidrag till pensionsinrättningen fortfarande må kunna vara för densamma erforderligt, äfvensom huruvida icke anordningar kunna vidtagas till förebyggande af de ofvan omförmälda oegentligheter i pensionsinrättningens förvaltning, som synas förrycka pensionsinrättningens hufvudsakliga uppgift, dels ock synes böra utrönas, huruvida icke genom förändring i grunderna för pensionsinrättningen på ofvan antydda eller möjligen annat sätt en önskvärd minskning i statens utgifter för pensionering af civile embets- och tjenstemän samt betjente må kunna åstadkommas.

Med anledning af hvad sålunda anförts, får Riksdagen hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa en utredning af civilstatens pensionsinrättnings ställning och behof och i sammanhang dermed taga under öfvervägande, huruvida icke genom förändrade bestämmelser angående samma pensionsinrättning minskning i statens utgifter för pensionering af civile embets- och tjenstemän samt betjente må kunna beredas, samt till Riksdagen snarast möjligt inkomma med det förslag, som af berörda utredning kan föranledas.

Bidrag till folkskolelärares pensionering.

2:o. Eders Kongl. Maj:t har i propositionen angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit, att, på det vederbörande pensionärer i folkskolelärares pensionsinrättning, folkskolelärares enke- och pupillkassa samt lärares vid elementarläroverken enke- och pupillkassa måtte kunna få pensionerna kostnadsfritt sig tillsända, det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering beviljade anslag, 357,427 kronor, måtte höjas till 359,773 kronor, eller med 2,346 kronor, samt att af nämnda anslag måtte användas dels 1,000 kronor såsom misräkningspenningar åt den vid folkskolelärares pensionsinrättning anstälde kassör och bokhållare, dels 1,400 kronor till förhöjning af pensionsinrättningens anslag för extra biträden, renskrifning m. m.

Med afslag å Eders Kongl. Maj:ts framställning om höjning af det såsom bidrag till folkskolelärares pensionering beviljade anslag å 357,427 kronor, har Riksdagen, som af det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokoll öfver ecklesiastikärenden den 21 december 1888 inhemtat, att det af 1888 års Riksdag beviljade statsbidrag, 927 kronor, till bekostande af tjenstinnehafvarnes vid ifrågavarande kassor egen pensionering, efter verkställd uträkning befunnits med 54 kronor öfverstiga det verkliga behofvet, fastställt berörda anslag till ett med 54 kronor minskadt belopp af 357,373 kronor.

Bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m.

3:o. Under denna anslagstitel har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att det såsom bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m. anvisade belopp, 68,816 kronor, måtte minskas med 65 kronor till 68,751 kronor.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har af Riksdagen bifallits.

Vadstena krigsmanshuskassa.

4:o. Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen beslutat att i riksstaten för år 1890 minska anslaget till Vadstena krigsmanshuskassa, 244,025 kronor, med värdet af de till kassan återgångna afgälderna af hemmanen Öfverby n:o 2 Östergården och Ryckelsby, i jemnt krontal utgörande 385 kronor, till 243,640 kronor.

Allmänna indragningsstaten.

Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom i statsverkspropositionen gjorda framställningar har Riksdagen medgifvit:

5:o. att uuderofficeren vid kronoarbetscorpserna *Claes Adolf Emil Ugglå* må från och med månaden näst efter den, då han erhåller afsked från underofficersbefattningen vid kronoarbetsstationen å Tjurkö, under sin återstående lefnad å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 600 kronor;

6:o. att afidne direktören vid kronohäktet i Ystad Carl Erik Thorssons minderåriga barn *Erik Konrad*, *Anna Abrahamina*, *Signe Margot*, *Betty Hildur* och *Lilly Wilhelmina* må uppföras å allmänna indragningsstaten till åtnjutande af ett årligt understöd af 60 kronor hvardera, att utgå från och med innevarande år intill dess de hvart för sig uppnått 18 år;

7:o. att löjtnanten vid Svea artilleriregemente *Herman Rudolf Liedholm* må från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked honom beviljas, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 1,000 kronor; samt

8:o. att sergeanten vid Jemtlands fältjägarcorps *Per Johan Wenzel Liljefelt* må från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked honom beviljas, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 510 kronor.

9:o Uppå derom gjord ansökan har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att läraren vid navigationsskolan i Vestervik *Olof Offerman* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhöle afsked från sin lärarebefattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,500 kronor.

Af statsrådsprotokollet öfver sjöförvarsärenden den 7 december 1888 inhemtas, att Offerman den 1 maj 1838 blifvit anställd vid flottan, den 9 september 1859 erhållit förordnande såsom underlärare vid navigationsskolan i Vestervik samt den 15 juni 1864 tagit afsked från krigstjensten.

Enär Offerman, derest han qvarstannat vid flottan, saunolikt icke skulle hafva kunnat bekomma större pension än 1,000 kronor, har Riksdagen ansett sig icke böra bevilja pension åt Offerman till högre belopp än nyssnämnda; och har Riksdagen därför på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att läraren vid navigationsskolan i Vestervik *Olof Offerman* må från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhåller afsked från sin lärarebefattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,000 kronor.

10:o. Eders Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att kamreraren i landtbruksakademien *Carl Selin* måtte berättigas att från och med år 1890 årligen under sin lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära 1,050 kronor.

Af statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 12 januari 1889 inhemtas, att Selin, som vore född den 16 januari 1817 och sedan den 1 april 1872 bestridt kamrerarebefattningen vid landtbruksakademien, i denna befattning årligen uppbure af statsmedel 1,050 kronor och af

akademiens egna medel 450 kronor; samt att Selin, enligt statsrådet och chefens för civildepartementet åsigt, syntes böra beredas godtgörelse från nämnda stat för det belopp, 1,050 kronor, hvaraf han ginge i mistning, om statens bidrag till landtbruksakademien och förvaltningskomitén inskränktes på sätt departementschefen i sammanhang med förslaget om inrättande af en landtbruksstyrelse ifrågasatt.

Då hvad sålunda inhemtats icke synes gifva skälig anledning till beviljande af den föreslagna pensionen, och i öfrigt saknats den utredning, som plägar föregå Eders Kongl. Maj:ts framställningar af denna beskaffenhet, har Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke af Riksdagen bifallits.

11:o. Uppå derom gjord ansökan har Eders Kongl. Maj:t föreslagit att häradsskrifvaren i Norra Roslags fögderi af Stockholms län *Gustaf Fredrik Tranéus* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han med pension från civilstatens pensionsinrättning erhöle afsked från häradsskrifvaretjensten, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta fyllnadspension till så stort belopp, att detta tillsammans med pensionen från nämnda inrättning komme att utgöra 2,000 kronor, eller 800 kronor årligen.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har af Riksdagen bifallits.

12:o. Eders Kongl. Maj:t har föreslagit att landskontoristen i Vesterbottens län *Georg Gustaf Lundmark*, måtte från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från landskontoristtjensten honom beviljades, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,000 kronor.

Riksdagen har på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att landskontoristen i Vesterbottens län *Georg Gustaf Lundmark* må från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från landskontoristtjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid på allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 800 kronor.

13:o. Vidare har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att landskontoristen i Hallands län *Anders Petter Hansson* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked från landskontoristtjensten honom beviljades, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till så stort belopp, att detta tillsammans med det understöd från civilstatens pensionsinrättning, hvartill han vore berättigad, komme att uppgå till 700 kronor, eller 475 kronor årligen.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har Riksdagen bifallit.

14:o. Uppå derom af landtmäteristyrelsen gjord framställning har

Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att kommissionslandtmätaren i Elfsborgs län *Otto Fredrik Beckmarck* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhöle afsked från tjensten, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till så stort belopp, att detta tillhopa med det understöd från civilstatens pensionsinrättning, hvartill han vore berättigad, komme att uppgå till 1,350 kronor, eller 900 kronor årligen.

Då, enligt hvad af statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 21 december 1888 inhemtats, Beckmarck sannolikt genom ansträngningar i tjensten ådragit sig obotlig sjukdom, som gör honom oförmögen att vidare sköta sin tjenst, har Riksdagen ansett, att någon pension, utöfver det understöd han från civilstatens pensionsinrättning eger uppbära, bör honom beviljas. Det af Eders Kongl. Maj:t i sådant hänseende äskade belopp, 900 kronor, har Riksdagen dock, med hänsyn till att Beckmarck icke har någon större familj att försörja, ansett skäligen kunna till 750 kronor nedsättas, hvarigenom Beckmarck komme att i pension åtnjuta sammanlagdt 1,200 kronor.

Riksdagen har därför på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att kommissionslandtmätaren *Otto Fredrik Beckmarck* må från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhåller afsked från tjensten, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till så stort belopp, att detta tillhopa med det understöd från civilstatens pensionsinrättning, hvartill han är berättigad, kommer att uppgå till 1,200 kronor, eller 750 kronor årligen.

15:o. Uppå derom af landtmäteristyrelsen gjord framställning har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att en hvar af nedannämnde vid storskiftes- och afvittringsverken anstälde tjenstemän måtte, dock med vilkor att rätt till pension såsom kommissionslandtmätare ej måtte honom tillkomma, från och med månaden näst efter den, hvarunder han, i följd deraf att hans befattning vid storskiftes- eller afvittringsverken blefve öfverflödig, erhöle afsked från nämnda verk, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till följande belopp:

a) storskifteslandtmätaren i Kopparbergs län <i>Edvin Theofil Didrikson</i>	kronor 2,000: —
b) afvittringslandtmätaren i Norrbottens län <i>Claes Wilhelm Holmström</i>	» 2,000: —
och c) afvittringslandtmätaren i sistnämnda län <i>Magnus Alsterlund</i>	» 1,600: —

På de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 21 december

1888 anförda skäl har det syntes Riksdagen billigt, att ifrågavarande storskiftes- och afvittringslandtmätare vid upphörande af deras verksamhet såsom sådana beviljas någon pension. Men då de dervid i afseende såväl å lefnadsålder som å tjenstetid icke uppfylla villkoren för rätt att såsom storskiftes- eller afvittringslandtmätare åtnjuta pension af 2,000 kronor från allmänna indragningsstaten, anser Riksdagen dem icke heller hafva skäligen anspråk på erhållande af pension till nämnda belopp. Enligt Riksdagens förmenande torde därför de för Didrikson och Holmström föreslagna pensionsbeloppen lämpligen böra nedsättas till 1,600 kronor vardera, och då, beträffande Alsterlund, för denne fattas icke mindre än $7\frac{3}{4}$ lefnads- och omkring $4\frac{1}{2}$ tjenstår för att kunna komma i åtnjutande af nyssberörda rätt till pension, torde den för honom nu föreslagna pensionen skäligen böra bestämmas till 1,200 kronor.

Till den af Riksdagen sålunda vidtagna nedsättning i de af Eders Kongl. Maj:t för Holmström och Alsterlund föreslagna pensionsbelopp förefinnes ännu ett skäl. Såsom kapten i Norrbottens fältjägarcorps' reserv åtnjuter nemligen den förre redan nu pension till belopp af 2,240 kronor och såsom major vid nämnda corps lär den senare, vid erhållande af afsked från beställning på stat vid armén, blifva berättigad till pension af 2,800 kronor. Sedan från dessa pensionsbelopp, i enlighet med stadgade bestämmelser, afdragits $\frac{2}{3}$ af de utaf Riksdagen för Holmström och Alsterlund medgifna pensionsbelopp, komma deras pensioner att uppgå: den förres till sammanlagdt 3,200 kronor och den senares till sammanlagdt 3,520 kronor.

På grund af hvad sålunda anförts, har Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att en hvar af nedannämnde vid storskiftes- och afvittringsverken anstälde tjänstemän må, dock med vilkor att rätt till pension såsom kommissionslandtmätare ej må honom tillkomma, från och med månaden näst efter den, hvarunder han, i följd deraf att hans befattning vid storskiftes- eller afvittringsverket blifver öfverflödig, erhåller afsked från nämnda verk, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till följande belopp:

a) storskifteslandtmätaren i Kopparbergs län	
Edvin Theofil Didrikson	kronor 1,600: —
b) afvittringslandtmätaren i Norrbottens län	
Claes Wilhelm Holmström	» 1,600: —
och c) afvittringslandtmätaren i sistnämnda län	
Magnus Alsterlund	» 1,200: —

16:o. Med anledning af hvad Eders Kongl. Maj:t vidare i statsverkspropositionen föreslagit, har Riksdagen medgifvit: att distrikt-

ingenjören vid statens jernvägsbyggnader, majoren vid väg- och vattenbyggnadscorpsen m. m. Herman Emanuel Lundborgs enka *Maria Vilhelmina Lundborg*, född Löhman, må, så länge hon förblifver enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af 600 kronor att utgå från och med 1889 års ingång;

17:o att förste aktuarien i statistiska centralbyrån, filosofie doktorn John August Constantin Hellstenius' enka *Hilda Sofia Charlotta Hellstenius*, född Carlson, må, så länge hon förblifver enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af 400 kronor, att utgå från och med ingången af år 1889; och

18:o att materialvakten vid statens jernvägsbyggnader *Carl M. Carlson* må från och med månaden näst efter den, hvarunder han från anställning vid statens jernvägsbyggnader entledigas, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 500 kronor.

19:o. På derom gjord ansökning har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att läraren i trädgårdsskötsel vid folkskolelärareseminariet i Linköping *Carl Johan Dahlberg* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från nämnda befattning honom beviljades, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,000 kronor.

Till stöd för sin anhållan har Dahlberg åberopat, bland annat, att om han bibehållit den tjänst såsom folkskolelärare, han vid erhållande af sin nu innehafvande befattning lemnat, han under år 1881 varit berättigad till full pension från folkskolelärares pensionsinrättning. Då Dahlberg emellertid, enligt hvad Riksdagen inhemtat, i sådant fall icke skulle hafva erhållit högre pension än 450 kronor, har Riksdagen ansett den af Eders Kongl. Maj:t för Dahlberg föreslagna pension, 1,000 kronor, eller lika stort belopp som Dahlberg nu uppbär i arfvode, lämpligen böra till 700 kronor nedsättas, hvarför Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt af Riksdagen bifallits, att läraren i trädgårdsskötsel vid folkskolelärareseminariet i Linköping *Carl Johan Dahlberg* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från nämnda befattning honom beviljas, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 700 kronor.

Med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom i statsverkspropositionen gjorda framställningar har Riksdagen vidare medgifvit:

20:o att mediko-filosofie kandidaten *Johan Adolf Wilhelm Hägerstrand* må från och med 1889 års början under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 600 kronor;

21:o att vaktmästaren vid Chalmers' tekniska läroanstalt i Göteborg *Anders Alexander Andersson* må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från sin befattning å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till belopp af 500 kronor årligen;

22:o att å allmänna indragningsstaten må för år 1890 anvisas ett anslag af 10,000 kronor, att enligt de närmare bestämmelser Eders Kongl. Maj:t kan finna godt meddela, användas till understöd af högst 250 kronor åt sådana äldre behöfvande folkskolelärare, hvilka oförviltigen skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867; samt

23:o att följande tjänstemän på statskontorets gamla stat, nemligen bokhållaren *Fredrik Torén* samt kammarskrifvarne friherre *Sten Gustaf Ludvig af Wetterstedt* och *Johan Elias Enoch Monthan*, må å allmänna indragningsstaten öfverflyttas med rätt att derifrån årligen uppbära, Torén ett belopp af 2,200 kronor samt friherre af Wetterstedt och Monthan hvardera ett belopp af 1,600 kronor, dock att, derest någondera af dem framdeles skulle vinna befordran till annan tjänst å rikets stat, det å indragningsstaten för honom uppförda anslag skall minskas med ett belopp, svarande mot den nya aflöningen, eller, om denna uppgår till samma eller högre belopp, upphöra att utgå.

24:o. Med anledning af derom gjord ansökning har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att förre kamereraren vid de kongl. teatrarne *Gustaf Fredrik Törner* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträdde anställning vid kongl. operan, under sin återstående lifstid uppbära en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 2,000 kronor.

Då ett bifall till större eller mindre del af förevarande förslag lätt skulle kunna föranleda till framställande af en mängd liknande anspråk, och då frågan om kongl. operans ordnande för framtiden ännu är oafgjord, har Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke vunnit Riksdagens bifall.

25:o. I en till Riksdagen den 5 sistlidne april aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t, uppå derom af domänstyrelsen gjord framställning, föreslagit, att lektorn vid skogsinstitutet *August Emil Algot Holmgrens* enka, *Charlotte Eleonora Holmgren*, född Öhman, måtte, så länge hon förblefve enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 400 kronor, att utgå från och med innevarande års början.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har af Riksdagen bifallits.

26:o. Med anledning af en inom Riksdagen väckt motion, har Riksdagen medgifvit, att förre stationsinspektoren *Klas Pontus Arnold-*

son må från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af 600 kronor, att utgå från och med ingången af år 1889.

27:o. Eders Kongl. Maj:t har vidare i statsverkspropositionen föreslagit, att, för vinnande af jemn slutsumma å de ordinarie anslagen under hufvudtiteln, det kontanta anslaget till allmänna indragningsstaten måtte höjas med 504 kronor eller från 1,599,698 kronor till 1,600,202 kronor, då med inberäkning af den under anslaget ingående ersättning för indragen indelning m. m., hvilken ersättning hädanefter borde på grund af pensionstagares med fleres afgang uppföras med ett från 6,400 till 600 kronor minskadt belopp, anslagets slutsumma skulle blifva 1,600,802 kronor; och har Riksdagen med anledning häraf minskat det under allmänna indragningsstaten uppförda anslag till »ersättning för indragen indelning m. m. på förslag», 6,400 kronor, till 600 kronor, samt för jemnande af riksstatens slutsumma ökat det kontanta anslaget till allmänna indragningsstaten med 204 kronor till 1,599,902 kronor.

Extra anslag.

28:o. Slutligen har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att å extra stat för år 1890 måtte anvisas ett kreditiv af 1,375,000 kronor att användas *dels* till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna, och *dels* till fyllnads-pensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående;

äfvensom att hvad af de till pensioneringen under år 1889 anslagna medel kunde blifva oanvänt måtte få för det kommande årets pensionering användas.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i berörda hänseende föreslagit har Riksdagen bifallit.

Stockholm den 16 maj 1889.

Med undersätlig vördnad.

Bil. Litt. A.

Allmänna indragningsstaten.

	Kronor.	ö.
Ny anvisning.		
Underofficeren vid kronoarbetarescorpset Claes Adolf Emil Uggla, pension	600	—
Affidne direktören vid kronohäktet i Ystad Carl Erik Thorssons minder- åriga barn Erik Konrad, Anna Abrahamina, Signe Margot, Betty Hildur och Lilly Wilhelmina ett årligt understöd af 60 kronor hvardera	300	—
Löjtnanten vid svea artilleriregemente Herman Rudolf Liedholm, pension Sergeanten vid Jemtlands fältjägarcorpset Per Johan Wenzel Liljefelt, pension	1,000	—
Läraren vid navigationsskolan i Vestervik Olof Offerman, pension.....	510	—
Häradsskrifvaren i Norra Roslags fögderi Gustaf Fredrik Tranéus, fyllnadspension	1,000	—
Landskontoristen i Vesterbottens län Georg Gustaf Lundmark, pension	800	—
Landskontoristen i Hallands län Anders Petter Hansson, pension.....	800	—
Kommissionslandtmätaren i Elfsborgs län Otto Fredrik Beckmarck, pension	475	—
Storskifteslandtmätaren i Kopparbergs län Edvin Theofil Didrikson, pension	750	—
Afvittringslandtmätaren i Kopparbergs län Edvin Theofil Didrikson, pension	1,600	—
Afvittringslandtmätaren i Norrbottens län Claes Wilhelm Holmström, pension	1,600	—
Afvittringslandtmätaren i Norrbottens län Magnus Alsterlund	1,200	—
Distriktsingenjören vid statens jernvägsbyggnader, majoren vid väg- och vattenbyggnadscorpset m. m. Herman Emanuel Lundborgs enka Maria Wilhelmina Lundborg, född Löhman, pension	600	—
Förste aktuarien i statistiska centralbyrån, filosofie doktorn John August Constantin Hellstenius' enka Hilda Sofia Charlotta Hell- stenius, född Carlson, pension	400	—
Transport	11,635	—

	Kronor.	ö.
Transport	11,635	—
Materialvakten vid statens jernvägsbyggnader Carl M. Carlson, pension	500	—
Läraren i trädgårdsskötsel vid folkskolelärareseminariet i Linköping Carl Johan Dahlberg, pension	700	—
Mediko-filosofie kandidaten Johan Adolf Wilhelm Hägerstrand, pension	600	—
Vaktmästaren vid Chalmers' tekniska läroanstalt i Göteborg Anders Alexander Andersson, pension	500	—
Understöd åt f. d. folkskolelärare, som tagit afsked före 1867	10,000	—
Tjenstemännen på statskontorets gamla stat:		
Bokhållaren Fredrik Torén	2,200	—
Kammarskrifvaren friherre Sten Gustaf Ludvig af Wetterstedt	1,600	—
Kammarskrifvaren Johan Elias Enoch Monthan	1,600	—
Lektorn vid skogsinstitutet August Emil Algot Holmgrens enka Char- lotte Eleonora Holmgren, född Öhman, pension	400	—
Förre stationsinspektoren Klas Pontus Arnoldson, pension	600	—
Summa	30,335	—

Bil.

Ordinarie anslagen under

Pensions- och

A. Pensions-

Civilstatens pensionskassa:

Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän	
Dito för deras enkor och omtynda barn	
Ersättning för mistade löneinnehållningar	
Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar	
För pensionering af kommissionslandtmätare jemte deras enkor och barn	
För dito af tjenstemän och betjente vid skogsstaten och skogsskolorna	
För dito af föreståndare, lärare och betjente vid tekniska högskolan	
För dito af embets- och tjenstemän samt betjente vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, hvilka deras enkor och barn	

Arméns pensionskassa:

Ersättning för mistade löneinnehållningar	
Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar	
Bidrag till pensionering af enkor och barn efter befäl och underbefäl med vederlikar	

Vadstena krigsmanshuskassa. Nuvarande belopp

<i>Minskas</i> med värdet af de till kassan återgångna afgälderna af två hemman	
---	--

Amiralitetskrigsmanskassan:

Ersättning för mistade inkomster:

Till pensionsfonden	
” gratialfonden	
” pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar, <i>förslagsanslag</i>	
” dito af flottans och lotsverkets gemenskap (deraf högst 9,030 kronor till den för verksstaterna inrättade invalidstat), <i>förslagsanslag</i>	

Invalidhusfonden .....
 För blesserade öfver- och underofficerare, *reservationsanslag* .....
 Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen direkt utgå, *förslagsanslag* .....
 Bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid allmänna läroverk, pedagogier,
Minskas med .....
 Bidrag till folkskolelärares pensionering. Nuvarande belopp .....
Minskas med .....
 Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa .....
 Bidrag till kongl. teaterns pensionskassor .....

B. Allmänna

Till diverse föremål, *förslagsanslag*.

Anvisningen i kontant *ökas* för jemnande af samtliga hufvudtitlarnes slutsumma med 204 kronor,
 med 5,800 kronor .....

	Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m., på förslag.		Summa.	
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
Transport	675,824	—	—	—	675,824	—
	60,350	—	—	—	60,350	—
	4,000	—	—	—	4,000	—
	78,000	—	—	—	78,000	—
seminarier m. m. Nuvarande belopp ...	68,816	—				
	65	—				
	357,427	—				
	54	—				
	357,373	—	—	—	357,373	—
	63,500	—	—	—	63,500	—
	6,000	—	—	—	6,000	—
Säger	1,313,798	—	—	—	1,313,798	—
Indragningsstaten.						
och ersättningen för indragen indelning m. m. <i>minskas</i>						
	1,599,902	—	600	—	1,600,502	—
Summa	2,913,700	—	600	—	2,914,300	—

Bil. Litt. C.

Extra ordinarie anslag under riksstatens N i o n d e hufvudtitel.

	Kronor.	ö.
Pensionsstaten.		
För upprätthållandet af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, <i>kreditiv</i>	1,375,000	—